

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 4033/98

בפני: כבוד השופטת ד' דורנר

המבקשת: טקאטש מלכה

נגד

המשיב: טקאטש סולומון

בקשת רשות ערעור על פסק-דין בית-המשפט המחוזי בחיפה מיום
29.5.98 בבר"ע 3269/96 שניתן על-ידי כבוד השופט ס' ג'ובראן

בשם המבקשת: בעצמה

בשם המשיב: עו"ד אמנון גבעוני

החלטה

המבקשת והמשיב נישאו בשנת 1984 ונולד להם בן אחד. לאחר כשלוש שנות חיים משותפים נפרדו בני-הזוג ובשנת 1997 התגרשו. עם פרידתם הגישה המבקשת לבית-המשפט המחוזי בחיפה תביעת מזונות בשמה ובשם הבן. הצדדים הגיעו להסכם אשר קיבל תוקף של פסק-דין, לפיו חויב המשיב לשלם מזונות לבן בעוד שתביעת המזונות של המבקשת הופסקה. בעקבות חיוב המשיב בתשלום מזונות הבן פתחה המבקשת, בשם בנה, תיק הוצאה לפועל לשם ביצוע פסק-הדין.

במקביל התנהלו כאמור הליכי גירושין בין הצדדים בבית-הדין הרבני האזורי בחיפה. במסגרת זו קבע בית-הדין, בין השאר, כי על המשיב לשלם למבקשת את סכום כתובתה בסך השווה ל\$50,000. בעקבות זאת פתחה המבקשת תיק נוסף בלשכת ההוצאה לפועל, וזאת לשם ביצוע תשלום סכום הכתובה.

בשלב מאוחר יותר הבהיר בית-הדין הרבני בהחלטה נוספת כי "חוב הכתובה הינו חוב הנובע מחיוב אישות ודינו כדין מזונות". על בסיס החלטה זו קבע ראש ההוצאה לפועל כי יש לאחד את שני תיקי ההוצאה לפועל שפתחה המבקשת ולבצע את החיוב בסכום הכתובה כחיוב בחוב מזונות.

על החלטה זו של ראש ההוצאה לפועל ערער המשיב ברשות בפני בית-המשפט המחוזי בחיפה. בית-המשפט המחוזי (השופט סלים ג'ובראן) קיבל את ערעורו ופסק כי יש להפריד את תיקי ההוצאה לפועל ולבצע את שני החיובים בנפרד. מכאן הבקשה לרשות ערעור שבפניי, שבה טוענת המבקשת כי יש לבטל את פסק-דינו של בית-המשפט המחוזי ולהחזיר על כנה את החלטתו של ראש ההוצאה לפועל לאחד את שני התיקים.

עיינתי בטענות הצדדים והגעתי לכלל דעה כי אין מקום לתת רשות ערעור במקרה זה. שכן, על-פי תכליתו של חוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967 (להלן: החוק), הסדרים המיוחדים אשר נקבעו בו לשם ביצוע פסק-דין שעניינו מזונות אינם חלים על ביצוע פסק-דין שעניינו סכום כתובה.

חוב מזונות כמשמעותו בחוק מתייחס לסכום הפסוק שעל החייב לשלם למחייטו ולצרכיו היום-יומיים של בן משפחתו. כאמור, לשם גביית חוב מסוג זה נקבעו בחוק הסדרים מיוחדים השונים מדרך הגבייה של חובות פסוקים אחרים. ראו, למשל, סעיפים 71(ב), 74, 74 א' ו-76 לחוק. תכליתם של הסדרים מיוחדים אלה נובעת בעיקר מאופיו המיוחד של חוב המזונות ומן הרצון להעניק עדיפות לגבייתו על-פני חובות אחרים ולהקל עליה, וזאת על-מנת לאפשר את מחייטו של הזכאי. ראו בג"ץ 5304/92 פר"ח 1992 סיוע לנפגעי חוקים ותקנות למען ישראל אחרת - עמותה נ' שר המשפטים ואח', פ"ד מז(4) 715, בע' 730. מובן איפוא שסכום הכתובה שבו חויב המשיב על-ידי בית-הדין הרבני איננו מהווה חוב מזונות על-פי המשמעות הנודעת לו בחוק על-פי תכליתו של החוק.

לפיכך, צדק בית-המשפט המחוזי בהחלטתו כי אין מקום לאחד בין שני תיקי ההוצאה לפועל שפתחה המבקשת, וכאמור אין מקום לתת רשות ערעור על החלטתו זו.

הבקשה נדחית. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כד באלול תשנ"ח (15.9.98).

ש ו פ ט ת

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
COURT